

Om man betraktar övertidsuttaget i stort kan man säkerligen konstatera att detta inte har anmärkningsvärt stor omfattning, men det råder heller ingen tvekan om att den för vissa grupper har blivit av alltför stor omfattning. Den press dessa anställda utsätts för kan inte i längden vara försvarlig, och sedd ur samhällets synpunkt måste den te sig ytterst betänklig. Visserligen har arbetsgivaren skyldighet att enligt lagens 7 § 5 mom. tillse att arbetare inte utsätts för överansträngning eller ohälsa genom övertidsarbete. Men det måste konstateras att detta inte är en för arbetsgivaren lätt uppgift, och ofta kan nog verkningarna av den ohälsa man utsätts för genom övertidsarbete konstateras först i efterhand. Det synes oss därför vara angeläget att arbetstidsutredningens förslag till lagändringar i här berörda punkter snarast förverkligas.

Åberopande det anförda föreslår vi,

att riksdagen måtte besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring i berörda lagtexter som ovan anförts och i huvudsaklig överensstämmelse med av arbetstidsutredningen rekommenderade grunder.

Stockholm den 24 januari 1960

Hugo Bengtsson
i Landskrona

Harald Almgren

Einar Henningsson
i Hälsingborg

Valter Kristenson

Eric Svaning
i Malmö

Oscar Franzén

Nr 383

Av herr Hæggbloom, om viss ändring i lagfartsförordningen.

(Lika lydande med motion nr 307 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1960

Einar Hæggbloom